

НАРЕДБА № 1 ОТ 10 АПРИЛ 2006 Г. ЗА ПРИДОБИВАНЕ ИЛИ ПРИЗНАВАНЕ НА ПРАВОСПОСОБНОСТ ЗА РАБОТА С ЕЛЕКТРОКАРИ И МОТОКАРИ В ПРЕДПРИЯТИЯТА

Издадена от Министерството на образованието и науката

Обн. ДВ. бр.37 от 5 Май 2006г.

Раздел I. Общи положения

Чл. 1. (1) С тази наредба се уреждат условията и редът за придобиване или признаване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията.

(2) С наредбата се определят условията и редът за признаване правоспособността на граждани на държави - членки на Европейския съюз (ЕС), на Европейското икономическо пространство (ЕИП) или на Швейцария, придобита в съответните държави, даваща им право да работят с електрокари и мотокари в предприятията в Република България.

Чл. 2. (1) Наредбата не се прилага за придобиване на правоспособност за управление на електрокари и мотокари, движещи се по пътищата в Република България.

(2) За управление на електрокари и мотокари по пътищата в Република България се прилага изискването на чл. 156 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Чл. 3. С електрокари и мотокари, използвани за товаро-разтоварни и транспортни работи в предприятията в Република България, могат да работят само лица, които са придобили или на които им е призната правоспособност по реда на тази наредба и притежават свидетелство за работа с тях.

Раздел II. Професионално обучение за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията

Чл. 4. (1) Входящите минимални изисквания към кандидатите за професионално обучение за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията са:

1. навършени 18 години, а за ученици в училищното професионално образование - навършени 17 години;
2. да са физически и психически здрави и годни за упражняване на професията;
3. завършено основно образование;
4. най-малко една година професионален стаж, свързан с управление на мотокар-високоповдигач - в случаите на професионално обучение за придобиване на правоспособност за работа с мотокар-високоповдигач с товароподемност над 10 t.

(2) Лицата, придобили правоспособност за управление на моторно превозно средство съгласно ЗДвП, не удостоверяват изискването по ал. 1, т. 2.

Чл. 5. Професионалното обучение за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията се извършва във:

1. държавни, общински и частни училища, открити при условията и по реда на Закона за народната просвета (ЗНП), които осъществяват професионално образование и обучение по съответната професия;

2. центрове за професионално обучение, лицензирани при условията и по реда на Закона за професионалното образование и обучение (ЗПОО).

Чл. 6. Професионално обучение за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията е:

1. начално професионално обучение - за първоначално придобиване на правоспособност;

2. непрекъснато професионално обучение - за поддържане и актуализиране на придобитата правоспособност на всеки 5 години.

Чл. 7. (1) Професионалното обучение за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията включва:

1. теоретична подготовка - за придобиване знания за устройството, конструктивните особености и експлоатационните характеристики на основните видове електрокари и мотокари;

2. подготовка за безопасната експлоатация, техническото им обслужване и изискванията за здравословни и безопасни условия на труд (вкл. по организация и безопасност на движението на територията на предприятието);

3. практическа подготовка - за придобиване на умения и компетенции за безопасната експлоатация, техническото обслужване на електрокарите и мотокарите и товаро-разтоварните и транспортни работи с тях.

(2) Броят на учебните часове за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията в училищното професионално образование се определя в учебния план за съответната професия.

(3) Броят на учебните часове в курсовете за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията се определя в учебната документация и не може да бъде по-малък от:

1. за теоретична подготовка - 54 учебни часа (36 учебни часа при обучение за един от видовете електрокари и мотокари);

2. за практическа подготовка по устройство и техническо обслужване на електрокари и мотокари - 12 учебни часа;

3. индивидуална практическа подготовка за безопасна работа с електрокари и мотокари - 24 учебни часа (не по-малко от 8 учебни часа с всеки от видовете електрокари и/или мотокари от съответната група съгласно приложение № 1).

(4) Броят на учебните часове в курсовете за непрекъснато професионално обучение по чл. 6, т. 2 не може да бъде по-малък от 5 учебни часа.

(5) Лицата, изучавали експлоатация и ремонт на моторно превозно средство и/или придобили правоспособност за управление на моторно превозно средство и/или придобили правоспособност за работа с всеки от видовете електрокари и/или мотокари, могат да се обучават в курсове за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията по съкратена програма, като броят на учебните часове не може да бъде по-малък от 50 на сто от броя на учебните часове по ал. 3.

(6) Лицата, преминали успешно теоретична подготовка в обучаващи институции по чл. 5 по устройството, безопасната експлоатация и техническото обслужване на електрокарите и

мотокарите с общ хорариум не по-малък от 60 учебни часа, се обучават в курсове за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари само по здравословни и безопасни условия на труд и практическа подготовка.

(7) Учебното съдържание и броят на учебните часове по ал. 3, 4 и 5 се конкретизират с документацията за професионално обучение - учебни планове и учебни програми.

(8) Документацията по ал. 7 се разработва от обучаващата институция съгласувано със заявителя на обучението.

Чл. 8. (1) Броят на лицата, обучавани в курс за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията, не може да е по-голям от 26.

(2) За осъществяване на практическата подготовка лицата по ал. 1 се разделят на групи, като броят им в група не може да е по-голям от 8.

Чл. 9. (1) Преподаватели по теоретична подготовка за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията могат да бъдат лица, които отговарят на изискванията за заемане на длъжността "учител" по професионална подготовка и имат квалификация инженер с присъдена образователно-квалификационна степен "бакалавър" или "магистър" със специалност или специализация, свързани с подемно-транспортна техника, автотранспортна техника и електрообзавеждането им.

(2) Преподаватели по практическа подготовка за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията могат да бъдат лица, които:

1. отговарят на изискванията за заемане на длъжността "учител по практика" за професии и специалности, свързани с изучаване на подемно-транспортна техника, автотранспортна техника и електрообзавеждането им, или

2. са придобили образователно-квалификационна степен "специалист", "бакалавър" или "магистър" със специалност или специализация, свързани с подемно-транспортна техника, автотранспортна техника и електрообзавеждането им, и притежават свидетелство за правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията, или

3. са придобили средно образование и притежават свидетелство за преподавателска правоспособност за обучение на водачи на електрокари и мотокари и правоспособност за водачи на мотокари и електрокари във вътрешния транспорт на предприятията.

Чл. 10. (1) Материално-техническата база за професионалното обучение за придобиване правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията отговаря на изискванията, определени в Наредба № 10 от 2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари (ДВ, бр. 112 от 2004 г.).

(2) Учебните кабинети по теория и учебните работилници по практика отговарят на държавните образователни изисквания за придобиване на квалификация по професиите, упражняването на които изисква придобита правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията.

(3) Учебната площадка се изгражда с твърда настилка, с форма и размери, които позволяват придобиването на умения за товаро-разтоварни и транспортни работи.

(4) Електрокарите и мотокарите за практическа подготовка и изпита по практика съответстват на вида, за който се провежда професионалното обучение за придобиване на правоспособността.

(5) Заявителят на обучението задължително осигурява необходимите за практическата

подготовка по устройство и техническо обслужване, за индивидуалната практическа подготовка за безопасна работа и за провеждането на изпита по практика мотокари-високоповдигачи с товароподемност над 10 t.

Чл. 11. (1) Професионалното обучение за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията завършва с полагане на изпит по теория и изпит по практика.

(2) До изпитите по ал. 1 се допускат лица, завършили пълния курс на теоретична и практическа подготовка за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията.

(3) Изпитът по теория се провежда по изпитни теми, а изпитът по практика - по изпитни задания.

(4) Изпитните теми и задания, както и критериите за оценяване на резултатите от изпитите се разработват от обучаващата институция и се утвърждават от ръководителя ѝ.

Чл. 12. (1) Провеждането на изпитите за придобиване на правоспособност се организира от:

1. обучаващите институции по чл. 5, т. 1 - по определен от тях график;

2. центрове за професионално обучение - в едномесечен срок след завършване на обучението в курса.

(2) Изпитите се провеждат от комисия по теория и комисия по практика, назначени от ръководителя на обучаващата институция.

(3) В изпитните комисии се включват правоспособни преподаватели съответно по теоретична и по практическа подготовка, един от които се определя за председател на комисията.

Чл. 13. (1) При провеждането на изпитите се установяват придобитите знания по устройството, експлоатационните характеристики, техническото обслужване на основните видове електрокари и мотокари, придобитите практически умения за безопасна работа с тях и обработка на товарите.

(2) Резултатите от изпита се оценяват с "издържал" и "неиздържал" и се отразяват в изпитни протоколи, подписани от всички членове на комисията по чл. 12, ал. 2.

(3) Изпитните протоколи се съхраняват в архива на обучаващата институция.

Чл. 14. Лицата, които не са издържали успешно изпитите по теория и/или практика, имат право да се явят до 4 пъти на неиздържания изпит в срок до две години след завършване на професионалното обучение.

Чл. 15. (1) На лицата, успешно издържали изпитите по чл. 11, ал. 1, обучаващата институция издава свидетелство за правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията. Издаденото свидетелство се вписва във водената от обучаващата институция регистрационна книга за издадените свидетелства за правоспособност.

(2) Свидетелството за правоспособност по ал. 1 се издава само за работа с видовете (групата) електрокари и/или мотокари, определени в приложение № 1, за които е проведено професионалното обучение.

(3) В свидетелството за правоспособност за работа с мотокари-високоповдигачи с товароподемност над 10 t задължително се посочва и товароподемността, за която е проведено обучението.

(4) Завършеното професионално обучение по чл. 6, т. 2 се удостоверява с удостоверение за професионално обучение, което се издава от обучаващата институция и се вписва в регистрационна книга за издадени удостоверения.

(5) Съдържанието на свидетелството за правоспособност и на удостоверението за професионално обучение се определя съгласно Наредба № 4 от 2003 г. за документите за системата на народната просвета (обн., ДВ, бр. 41 от 2003 г.; попр., бр. 48 от 2003 г.; изм., бр. 65 от 2003 г., бр. 47 от 2004 г., бр. 55 от 2005 г.).

Чл. 16. Дубликати на свидетелство за правоспособност и удостоверение за професионално обучение се издават от обучаващата институция, която е издала оригиналния документ, и се вписват в регистрационна книга за издадени дубликати.

Чл. 17. Правоспособните лица са длъжни да носят свидетелствата си за правоспособност по време на работа с електрокари и мотокари.

Раздел III.

Признаване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията, придобита в държави - членки на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, или в Швейцария

Чл. 18. (1) Орган за признаване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията, придобита в държави - членки на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, и Швейцария, е министърът на образованието и науката.

(2) Правото за работа с електрокари и мотокари в предприятията се удостоверява с един от следните документи, издадени от компетентен орган в държава - членка на ЕС, на ЕИП, или в Швейцария:

1. диплома за завършено професионално образование;
2. документ, удостоверяващ професионална квалификация;
3. документ, удостоверяващ придобита правоспособност.

(3) Лицата, които искат признаване на правоспособност по реда на този раздел, подават в Министерството на образованието и науката молба, към която прилагат:

1. документа по ал. 2;
2. документ, удостоверяващ, че лицето е физически и психически здраво и годно за работа с електрокари и мотокари в предприятията.

(4) Документът по ал. 3, т. 2 трябва да бъде издаден в държава - членка на ЕС, на ЕИП, или в Швейцария не по-рано от три месеца от датата на подаване на молбата за признаване. Министерството на образованието и науката приема като достатъчно доказателство за физическо и психическо здраве документ, който се изисква в някоя от държавите - членки на ЕС, на ЕИП, или в Швейцария.

(5) Министерството на образованието и науката може да изиска от лицето, което иска признаване, да приложи към документа по ал. 2 допълнителни доказателства за съдържанието и продължителността на завършеното образование и обучение.

(6) Всички документи във връзка с признаването на правоспособността по реда на този

раздел се подават в оригинал или нотариално заверено копие с превод на български език.

Чл. 19. Министърът на образованието и науката не може да откаже на български гражданин или на гражданин на държава - членка на ЕС, на ЕИП, или на Швейцария, получил съответната правоспособност в тези държави, поради липса на достатъчна квалификация да работи с електрокари и мотокари в предприятията в Република България при същите условия като българските граждани, когато лицето, което иска признаване:

1. притежава диплома или друг документ, които се изискват в някоя от държавите - членки на ЕС, на ЕИП, или в Швейцария, за достъп или упражняване на работата с електрокари и мотокари на нейна територия, и които са получени в тези държави, или

2. е упражнявало през последните 10 години на пълно работно време тази работа в продължение най-малко на две години или в продължение на период, равностоен на две години пълно работно време, в държава - членка на ЕС, на ЕИП, или в Швейцария, в която работата с електрокари и мотокари не е регулирана, и притежава документ за професионална квалификация, издаден от съответен компетентен орган.

Чл. 20. (1) Министерството на образованието и науката може да изиска от лицето, което иска признаване, да премине стаж за приспособяване или да положи изпит за признаване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията.

(2) Министерството на образованието и науката предоставя на лицето, което иска признаване, да избира между стаж за приспособяване или изпит за признаване на правоспособност.

(3) Стажът за приспособяване или изпитът за признаване на правоспособност се изискват, когато образованието на лицето, което иска признаване, обхваща теоретични и/или практически области, които съществено се различават от изискванията по чл. 7.

(4) Министерството на образованието и науката преценява дали знанията и уменията, придобити от лицето, което иска признаване на правоспособност, в процеса на неговия професионален стаж, не покриват частично или напълно различията по ал. 3.

(5) Стажът за приспособяване подлежи на оценка и не може да бъде с продължителност, по-голяма от две години, а в случаите, когато лицето, което иска признаване, не притежава диплома за завършено професионално образование - с продължителност не по-голяма от 3 години.

(6) Стажът за приспособяване и изпитът за признаване на правоспособност се провеждат в обучаваща институция по чл. 5.

Чл. 21. (1) Министърът на образованието и науката се произнася с мотивирано решение в срок до 4 месеца от датата на подаване на молбата и всички други изискуеми документи от лицето, което иска признаване.

(2) Въз основа на решението по ал. 1 на лицето се издава удостоверение за признаване на правоспособност по образец (приложение № 2). Удостоверенията може да се издават от длъжностно лице, упълномощено от министъра на образованието и науката.

(3) Признаването на правоспособността по ал. 1 дава право на лицето, което я е придобило в държава - членка на ЕС, на ЕИП, или в Швейцария, да работи с електрокари и мотокари в предприятията в Република България.

(4) Отказът за признаване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията подлежи на обжалване по реда на Закона за Върховния административен съд.

Раздел IV.

Контрол върху обучението и издаването на свидетелство за правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията (В сила от 01.01.2007 г.)

Чл. 22. (В сила от 01.01.2007 г.) Контролът на професионалното обучение и издаването на документи за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията се осъществява от:

1. Министерството на образованието и науката - за професионални училища, професионални гимназии, професионални колежи;
2. Националната агенция за професионално образование и обучение - за лицензираните центрове за професионално обучение.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1. Наредбата се издава на основание чл. 38, ал. 5 и 6 от Закона за професионалното образование и обучение и отменя Наредба № 6 за правоспособността на водачите на електрокари и мотокари във вътрешния транспорт на предприятията (ДВ, бр. 41 от 1982 г.).

§ 2. Свидетелства за правоспособност, издадени на основание Наредба № 6 от 1982 г. за правоспособността на водачите на мотокари и електрокари във вътрешния транспорт на предприятията (ДВ, бр. 41 от 1982 г.), дават на притежателите им същите права за работа с електрокари и мотокари в предприятията както на лицата, придобили правоспособност при условията и по реда на тази наредба.

§ 3. Лицата, започнали обучение за придобиване на правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията до влизане в сила на наредбата, завършват обучението си и им се издава свидетелство за правоспособност в съответствие с изискванията на Наредба № 6 от 1982 г. за правоспособността на водачите на електрокари и мотокари във вътрешния транспорт на предприятията.

§ 4. Раздел IV влиза в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяването на Република България към ЕС.

Приложение № 1 към чл. 7, ал. 3, т. 3

Класификация на електрокарите и мотокарите

I група - платформени и/или нископовдигачи

Платформени - с кормилно или лостово управление и седящ водач;

Влекачи - с кормилно управление и седящ водач или ръчноводими с придружаващ водач;

Нископовдигачи - с кормилно или лостово управление, със седящ или стоящ водач или ръчноводими с придружаващ водач.

II група - универсални и/или специализирани високоповдигачи
Универсални - три- и четириопорни с кормилно управление и седящ водач или ръчноводими с придружаващ водач;

Специализирани - с товар между опорите с кормилно управление и издигане на водача или ръчноводими с придружаващ водач:

- с надлъжно или напречно изнасяне на товара с кормилно управление и седящ водач;
- със завъртане на товара с кормилно управление и седящ водач и др.

III група - високоповдигачи с товароподемност над 10 t

Мотокари-високоповдигачи - с кормилно управление и седящ водач.

Приложение № 2 към чл. 21, ал. 2

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

УДОСТОВЕРЕНИЕ за признаванена правоспособност за работа с електрокари и мотокари в предприятията

цветна снимка

№ /

На

..

.....,
(име, презиме, фамилия по документ за самоличност)

лични данни

призната правоспособност

за:

Издадено на20.....г.

(гръб)

Обучаваща

институция:

Държава

.....

Проведено обучение от.....

до.....

Документ за правоспособност:

1.

..

2.

..

3.

..

Забележки:

.....

МИНИСТЪР НА ОБРАЗОВАНИЕТО

И
НАУКАТА

(подпис и печат)